

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER

Elin
Hilderbrandová

*Dokonalý
pár*

Dokonalá nevěsta.

Dokonalý ženich.

Dokonalá vražda?

TATRAN

*Dokonalý
pár*

Elin Hilderbrandová

*Dokonalý
pár*

TATRAN

Z anglického originálu Elin Hilderbrand: The Perfect Couple,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Little, Brown and Company
a division of Hachette Book Group, New York 2018,
preložila Simona Klimková.

Vydalo Vydavateľstvo TATRAN, s. r. o., v roku 2025,
so sídlom Klariská 16, 815 82 Bratislava, Slovenská republika.

Vyšlo ako 5518. publikácia.

Vydanie I.

Knižnú väzbu podľa pôvodného návrhu spracoval Peter Zentko.

Zodpovedná redaktorka Zuzana Šulajová

Jazykové redaktorky Beáta Beláková, Ivana Fábryová

Technický redaktor Peter Zentko

Sadzba AldoDesign, Bratislava

Vytlačil FINIDR, s.r.o., Český Těšín.

www.slovtatran.sk

:: knihy pre **hodnotnejší** život

info@slovtatran.sk

All rights reserved.

Copyright © 2018 by Elin Hilderbrand

Translation © Simona Klimková 2025

Slovak edition © Vydavateľstvo TATRAN 2025

ISBN 978-80-222-1691-3

Pre Chucka a Margie Marinovcov

*Dokonalý pár neexistuje, ale vy k nemu máte veľmi blízko.
Naveky s láskou, objímam.*

Sobota 7. júla 2018, 5.53

POLICAJNÝ NÁČELNÍK

Telefonát v sobotu pred šiestou ráno nikdy nič dobré neveští, hoci to nie je nezvyčajné ani na konci sviatočného víkendu. Policajný náčelník Ed Kapenash z Nantucketského policajného oddelenia už nespočetnekrát zažil, ako sa Deň nezávislosti zvrtol. Najčastejšie niekto pri zapalovaní ohňostroja príde o prst. Občas je to čosi závažnejšie. V jednom roku sa utopil plavec, ktorého stiahol spätný prúd, iný rok skočila mladá žena z prednej časti motorového člna salto vzad a dopadla do vody tak nešťastne, že ochrnula. Opitých výtržníkov je tu spravidla toľko, že by zaplnili vyhliadkový autobus, rovnako tak sú tu desiatky pästných súbojov, z ktorých niekoľko býva natoľko vážnych, že musí zasiahnuť polícia.

Keď zazvoní telefón, Andrea a deti ešte tvrdo spia. Chloe a Finn majú šesťnásť rokov, čo je náročný vek, ktorý náčelník, ako si teraz uvedomuje, pri vlastných deťoch zvládol bez problémov. Chloe a Finn – čo sú vlastne deti Andreinej sesternice Tess a jej manžela Grega, ktorí zahynuli pred deviatimi rokmi pri nehode na lodi – sú väčšou výzvou. Finn má priateľku Lolu Buddovú a ich mladá láska prevracia domácnosť naruby. Finnova dvojčica Chloe v lete brigáduje u Siobhan Crispinovej v Island Fare, v najvychytenejšej cateringovej spoločnosti na Nantuckete.

Náčelník a Andrea si svoje obavy o dvojčatá rozdelili presne na polovicu. Andrea sa obáva, aby Finn nepriviedol Lolu Buddo-

vú do druhého stavu (hoci náčelník Finnovi nešikovne odovzdal obrovské balenie kondómov s pomerne ráznym pokynom: *Používaj ich. Zakaždým.*). Náčelník sa zas obáva, že Chloe prepadne drogám a alkoholu. Už neraz bol svedkom toho, ako potravinový priemysel pokúša svojich nič netušiacich zamestnancov. Ostrov Nantucket vydal vyše sto licencií na predaj alkoholu; iné, podobne veľké mestá v Massachusetts, ich vydajú v priemere dvanásť. Na ostrove ako letovisku sa pestuje kultúra osláv, ľahkovážnosti a výstrelkov. Náčelníkovou úlohou je každý rok týždeň pred stredoškolským plesom prednášať o zneužívaní návykových látok – tento rok sa na prednáške zúčastnili aj Finn s Chloe, a po nej sa naňho ledva pozreli.

Náčelníkovi sa často zdá, že je príliš starý na takú obrovskú zodpovednosť výchovy pubertiakov. A urobiť na nich dojem je rozhodne nad jeho sily.

Vyjde s telefónom na zadnú terasu otočenú na západ, z ktorej je výhľad na chránené mokrade; nik ho tu pri telefonátoch neruší, počujú ho len trupiály červenokrídle a poľné myši. Z domu je skvelý výhľad na západy slnka, ale, žiaľ, nie na oceán.

Volá mu seržant Dickson, jeden z najlepších mužov v oddelení.

„Ed,“ pozdraví ho. „Máme tu plavca.“

Náčelník zatvorí oči. To Dickson mu oznámil, že Tess a Greg sú mŕtvi. Seržant Dickson nemá problém zvestovať znepokojivé správy; vlastne sa zdá, že si to vychutnáva.

„Pokračuj,“ vyzve ho náčelník.

„Beloška menom Merritt Monacová. Dvadsaťdeväť rokov, z New Yorku, na Nantucket prišla na svadbu. Našli ju vo vode tesne pri brehu pred domom číslo tristoštyridsaťtri na ulici Monomoy Road, kde sa koná svadba. Príčinou smrti bolo zrejme utopenie. Nahlásil to Roger Pelton. Poznáš Rogera, toho koordinátora honosných svadiieb?“

„Poznám.“ Náčelník aj Roger Pelton sú členmi Rotary klubu.

„Roger mi povedal, že má vo zvyku hneď ráno kontrolovať každé svadobné miesto,“ pokračuje Dickson. „Po príchode vraj počul krik. Ukázalo sa, že nevesta práve vyťahovala telo z vody. Roger sa pokúšal o resuscitáciu, ale dievča bolo vraj už mŕtve. Podľa neho už niekoľko hodín.“

„To musí určiť súdny lekár,“ prehodí náčelník. „Vravel si Monomoy Road tristotridsaťtri?“

„Je tam viacero budov,“ vysvetľuje Dickson. „Hlavný dom, dva domčeky pre hostí a domček pri bazéne. Pozemok sa volá Letný sen.“

Letný sen. Náčelník videl tabuľu s tým nápisom, hoci tam nikdy nebol. V danom úseku Monomoy Road sa nachádza štvrt' s astronomickým nájomným. Ľudia z tejto adresy zvyčajne nemajú ťažkosti, ktoré by si vyžadovali policajný zásah. Domy disponujú dômyselnými bezpečnostnými systémami a obyvatelia sa snažia držať všetky problémy diskrétne pod pokrievkou.

„Vyrozumeli ste aj ostatných?“ spýta sa náčelník. „Štátnu políciu? Súdného lekára?“

„Potvrdzujem,“ povie Dickson. „Grék je už na ceste. Máme šťastie, že včera večer bol na ostrove. Ale Cash aj Elsonhurst sú do pondelka na dovolenke a ja práve končím dvojtitú zmenu, takže neviem, koho chceš ešte zavolať. Ostatní chalani sú tak trochu zelenáči–“

„To vyriešim o chvíľu,“ preruší ho náčelník. „Má to dievča nejakú rodinu, ktorú treba upovedomiť?“

„Nie som si istý,“ odvetí Dickson. „Nevesta bola taká rozrušená, že som požiadal záchranárov, aby ju odviezli do nemocnice. Potrebovala Xanax, a to súrne. Sotva dýchala, a už vôbec nezvládala hovoriť.“

„Noviny sa budú musieť držať bokom, kým to neoznámime najbližším príbuzným,“ upozorní náčelník. Čo je aspoň jedna dobrá správa – posledné, po čom túži, je Jordan Randolph z *Nantucket Standardu* obsmrúdajúci na mieste činu. Náčelník nemôže

uveriť, že na skeneri prehliadol volanie na tiesňovú linku. Za tie roky si vyvinul zvláštny filter, pokiaľ ide o skener, aj v spánku vie, čomu venovať pozornosť a na čo nemusí reagovať. No a teraz tu má mŕtvolu.

Podľa zákona musia počítať s verziou, že ide o násilný čin, hoci na Nantuckete sú násilné trestné činy zriedkavé. Náčelník pracuje na ostrove už takmer tridsať rokov a za celý čas riešil len tri vraždy. Jednu každých desať rokov.

Nahlásil to Roger Pelton. Ktosi ho nedávno spomínal. Naozaj prednedávnom, v posledných dňoch. A pozemok v Monomoy – aj to náčelníkovi niečo hovorí. Ale prečo?

Začuje ľahké ťuknutie na okno. Cez posuvné sklenené dvere zbadá Andreu v nočnej košeli so šálkou kávy v ruke. Za ňou sa po kuchyni premáva Chloe vo svojej pracovnej uniforme – bielej košeli a čiernych nohaviciach.

Náčelníka to prekvapí. *Chloe je už hore?* O šiestej ráno? Alebo prišla včera domov tak neskoro, že zaspala oblečená?

Áno, uvedomí si. Predošlý večer pracovala na skúšobnej večeri. Vtedy mu to docvakne: Chloe mu povedala, že skúšobná večera a svadba sa konajú v Monomoy a že svadobným koordinátorom je Roger. Ide o tú istú svadbu! Náčelník pokrúti hlavou, hoci sám najlepšie vie, že je to malý ostrov.

„Bola tá žena, ktorú ste našli, ubytovaná na pozemku, kde sa dnes koná svadba?“ informuje sa náčelník.

„Áno,“ potvrdí Dickson. „Bola to hlavná družička, náčelník. Myslím, že žiadna svadba nebude.“

Andrea, ktorá pravdepodobne spoznala výraz na mužovej tvári, vyjde na terasu, podá Edovi kávu a zmizne vnútri. Chloe sa vyparila. Pravdepodobne sa šla hore osprchovať pred odchodom do práce na svadbe, ktorú teraz zrušia. Takéto správy sa šíria rýchlo; náčelník očakáva, že každú chvíľu bude volať Siobhan Crispinová.

Čo mu ešte Chloe hovorila o tej svadbe? Jedna z rodín je z Bri-

tanie, matka je slávna... čo, herečka? Divadelná herečka? Dramatička? Niečo také.

Náčelník si dá prvý dúšok kávy. „Stále si na mieste, áno, Dickson? Hovoril si okrem nevesty a Rogera ešte s niekým?“

„Hej, so ženíchom,“ potvrdí Dickson. „Chcel ísť za nevestou do nemocnice. Najprv však zašiel do domčeka pre hostí po peňaženku a telefón, ale hneď sa vrátil, aby mi oznámil, že jeho svedok je nezvestný.“

„Nezvestný?“ zachmúri sa náčelník. „Je možné, že máme dvoch mŕtvych?“

„Skontroloval som vodu, pláž a okruh pár sto metrov oboma smermi s ďalekohľadom,“ hovorí Dickson. „Všetko bolo čisté. Ale v tejto chvíli by som povedal, že možné je všetko.“

„Povedz Grékovi, aby na mňa počkal, prosím,“ nakáže mu náčelník. „Vyrážam.“

Piatok 6. júla 2018, 9.15

GREER

Greer Garrison Winburyová si potrpí na tradície, protokol a dobré mravy, no pri príležitosti svadby svojho mladšieho syna s radosťou zabudne na všetky tri aspekty. Je zvykom, že svadbu organizujú aj platia nevestini rodičia, ale ak by to nechali na Benjiho a Celeste, sobáš by sa konal v kostole v dákom nákupnom centre a po ňom by nasledovala hostina v reštaurácii TGI Fridays.

Si strašná snobka, Greer, s obľubou jej hovorieva manžel Tag. Greer sa obáva, že má pravdu. Ale pri Benjiho svadbe naozaj musela zasiahnuť. Veď čo všetko musela strpieť, keď si Thomas bral Abigail Freemanovú – texaskú svadbu, na ktorej ostentatívne, až groteskne predvádzali bohatý príjem pána Freemana z ropného priemyslu. Na „uvítacom večierku“ v Salt Lick BBQ bolo tristo ľudí – Greer dúfala, že už v živote nebude musieť navštíviť miesto s názvom Salt Lick BBQ –, kde navrhli ako dress code „texaské neformálne oblečenie“. Keď sa Greer spýtala Thomasa, čo sa tým myslí, povedal: „Daj si džínsy, mami.“

Obliecť si džínsy na svadobnú oslavu staršieho syna? Greer si zvolila široké nohavice v slonovinovom odtieni a lodičky značky Ferragamo s plným podpätkom. No slonovinová sa ukázala ako zlá voľba, keďže od hostí uvítacej párty sa očakávalo, že budú jesť bravčové rebierka rukami. A keď ako prekvapenie vystúpil country spevák George Strait, ktorého všetci nazývali „kráľom

country hudby“, ozvalo sa radostné burácanie. Greer stále netuší, koľko musel pán Freeman zaplatiť za toto vystúpenie – a to ešte na podujatí, ktoré ani nebolo súčasťou zvyčajného svadobného programu.

Greer sedí za volantom Defendera 90 (Tag ho dal prerobiť a doviesť z Anglicka), smeruje k trajektu Hy-Line, aby vyzdvihla Celestíných rodičov Brucea a Karen Otisovcov, a spieva si pesničku z rádia. Je to skladba „Hooked on a Feeling“ od B. J. Thomasa.

Tento víkend je v podstate matkou ženícha aj nevesty, pretože je stopercentne zodpovedná za všetko. Nikto neprejavil ani štipku nevôle – vrátane samotnej Celeste. Tá na jej návrhy reaguje vždy rovnakými slovami: Znie to dobre. (Greer opovrhne správami, no ak chce človek komunikovať s mileniálmi, musí sa vzdať staromódnych predstáv a napríklad neočakávať, že si budú telefonovať.) Musí priznať, že bolo oveľa jednoduchšie presadiť svoje nápady ohľadom farebnej palety, pozvánok, kvetov a dodávateľa stravy, než očakávala. Akoby to bola jej vlastná svadba po tridsiatich dvoch rokoch... akurát bez panovačnej matky a starej matky, ktoré trvali na popoludňajšej hostine v rozpálenej záhrade ich usadlosti Lastovičí dvor, a bez snúbenca, ktorý trval na rozlúčke so slobodou noc pred svadbou. Tag sa vrátil domov o siedmej ráno a razila z neho whisky Bushmills a parfum Chanel No. 9. Keď sa Greer rozplakala a dožadovala sa informácie, či mal naozaj tú drzosť vyspať sa noc pred svadbou s inou ženou, jej matka si ju vzala bokom a oznámila jej, že najdôležitejšou zručnosťou v manželstve je neriešiť malichernosti.

Bojuj, len ak dokážeš bitku vyhrať, poučila ju.

Čo sa týka Tagovej vernosti, Greer sa snažila zostať v strehu, hoci pri takom charizmatickom mužovi, akým je jej manžel, to bolo vyčerpávajúce. Nikdy nenašla priame dôkazy o nejakej nerozvážnosti, rozhodne však mala určité pochybnosti. A má ich až do tejto chvíle. Podozrieva ženu menom Featherleigh Daleovú, ktorá o niekoľko hodín priletí na Nantucket z Londýna. Ak

je Featherleigh natoľko hlúpa a neopatrná, že si dá na prst umne spracovaný strieborný prsteň pripomínajúci jemnú čipku s ružovými, žltými a modrými zafírmami – Greer presne vie, ako vyzerá, lebo klenotníčka Jessica Hicksová jej ho ukázala na fotke! –, potom sa jej predtucha potvrdí.

Greer uviazne v zápche na ulici Union Street. Mala vyraziť skôr, nemôže meškať, keď ide po Otisovcov. So Celestínymi rodičmi sa ešte osobne nestretla a chcela by na nich urobiť dobrý dojem. Nerada by ich nechala blúdiť počas prvej návštevy na ostrove po prístavisku Straight Wharf. Nemienila organizovať svadbu tak blízko Dňa nezávislosti, no bol to jediný víkend, ktorý sa im hodil počas celého leta. Nemohli odložiť svadbu na jeseň, pretože Karen, Celestina matka, má rakovinu prsníka v štvrtom štádiu. Nikto nevie, koľko času jej zostáva.

Pieseň sa končí, premávka sa úplne zastaví a predtucha, ktorú Greer doteraz úspešne držala na uzde, naplní auto ako odporný zápach. Zvyčajne ju vyvádžajú z miery len dve veci: jej manžel a tvorba. Písanie sa však nakoniec vždy vyrieši samo (odhliadnuc od klesajúceho predaja kníh, hoci v skutočnosti je jej úlohou trilery písať, a nie ich predávať). Teraz jej však robí vrásky na čele... nuž, ak by mala presne určiť príčinu svojich obáv, povedala by, že je to nevesta Celeste. Lahkosť, s akou Greer dokázala prevziať kontrolu nad svadbou, jej zrazu príde podozrivá. Ako hovorievala jej matka, *Veci, ktoré sa zdajú byť príliš dobré na to, aby boli skutočné, zvyčajne skutočné nie sú.*

Akoby Celeste na svadbe nezáležalo. Vôbec. Ako to, že Greer túto možnosť štyri mesiace ignorovala? Usudzovala, že Celeste sa (múdro) spoľahla, respektíve vložila mimoriadnu dôveru do jej dokonalého vkusu. Alebo jej možno záležalo len na tom, aby sa svadba pre matkinu chorobu odohrala čo najrýchlejšie.

Teraz sa však vynárajú iné faktory. Napríklad koktanie, ktoré sa u Celeste objavilo krátko po stanovení dátumu. Spočiatku opakovala určité slová alebo krátke frázy, no koktanie prerástlo

do čohosi vážnejšieho, priam vyčerpávajúceho. Celeste sa zadrháva pri písmenách r, m a p, až jej zrútenie tvár.

Greer zisťovala od Benjiho, či koktanie spôsobuje Celeste problémy v práci. Nevesta je asistentkou riaditeľa zoologickej záhrady v Bronxe a občas vedie prednášky pre návštevníkov ZOO – cez týždeň väčšinou pre školákov a cez víkendy pre cudzincov –, takže musí hovoriť pomaly a zreteľne. Podľa Benjiho vraj v práci koktá málokedy. Väčšinou len doma a v spoločnosti.

Greer to zarazilo. Fakt, že Celeste začala koktať v dvadsiatich ôsmich rokoch, by sa dal pripísať... čomu? O niečom to vypovedalo. Greer tento detail okamžite využila v rozpísanom románe: vrah začne z pocitu viny koktať, čo upúta pozornosť slečny Dolly Hardawayovej, detektívky-starej dievky, ktorá je hlavnou hrdinkou všetkých jej dvadsaťjeden románov. Greer, ktorá má tendenciu vyťažiť z každého nového stretnutia či zážitku čo najviac pre svoju tvorbu, to problém nerobí, ale ako je na tom Celeste v reálnom živote? Čo sa deje? Greer sa domnieva, že koktanie nejako súvisí s blížiacou sa svadbou s Benjim.

Na ďalšie premýšľanie nie je čas, pretože premávka sa náhle prudko zrýchli a Greer nielenže svižne vchádza do mesta, ale nachádza aj parkovacie miesto priamo pred prístaviskom trajektov. Ešte stále má dve minúty k dobru. Aké šťastie! Pochybnosti sa rozplynú. Táto svadba, spojenie dvoch rodín počas najslávnejšieho letného víkendu, je zjavne osudová.

KAREN

Ostrov Nantucket pri pohľade z diaľky vyzerá ako stelesnenie všetkého, o čom Karen Otisová snívala: je vkusný, očarujúci, klasický a má prímorskú atmosféru. Trajekt prechádza popri kamennom móle a Karen stisne Bruceovi ruku, aby mu dala na-

javo, že by rada vstala a prešla tých pár metrov k zábradliu. Bruce objíma Karen okolo chrbta a vytiahne ju zo sedadla. Nie je to veľký muž, ale je silný. V roku 1984 bol štátnym šampiónom Pensylvánie v zápasení vo váhovej kategórii 65 kilogramov. Karen ho prvýkrát zbadala, keď sedela na balkóne pri bazéne Eastonskej strednej školy. Plávala motýlika za študentský štafetový tím, ktorý bežne trénoval počas obeda, a keď vyliezla z vody, uvidela Brucea v teplákoch a mikine s kapucňou, ako hypnotizuje pomaranč vo svojej ruke. „Čo to ten chalan robí?“ zamyslela sa nahlas.

„To je Bruce Otis,“ ozvala sa Tracy zozadu. „Je kapitánom zápasníckeho tímu. Dnes popoludní majú stretnutie a snaží sa neprekročiť váhový limit.“

Karen si ovinula okolo pása uterák a vyšla hore schodmi, aby sa predstavila. Už ako druháčka na strednej škole bola obdarená a nijako nepochybovala, že Bruce Otis pri pohľade na ňu v plaveckých plavkách zabudne na pomaranč, váhu aj všetko ostatné.

Bruce pevne drží Karen a spoločne sa blížia k zábradliu. Ľudia ich vidia prichádzať, všimnú si šatku omotanú okolo Kareninej hlavy – nevie sa donútiť dať si parochňu – a cítia pár krokov do úctivej vzdialenosti.

Karen sa oboma rukami chytí zábradlia. Aj to ju stojí námahu, no chce mať dobrý výhľad na to, ako sa blížia k cieľu. Všetky domy na pobreží sú obrovské, so sivými cédrovými šindľami a žiarivým bielym obložením a sú desaťnásobne väčšie než ich ranč na ulici Derhammer Street vo Forks Township v Pensylvánii. Niektoré majú zakrivené terasy, iné sú naskladané v domyselných uhloch ako v hre Jenga. Ďalšie pritiahnu pozornosť bujnými zelenými trávnikmi, ktoré sa zvažujú od kamenných múrov až k tenkému pásu pláže. Na každom dome veje americká vlajka a každý jeden dom je bezchybne udržiavaný; nie je medzi nimi jediný ošarpaný či neupravený odpadlík.

Peniaze, pomyslí si Karen. Odkiaľ majú toľko peňazí? Zažila toho dosť, aby vedela, že za peniaze si šťastie nekúpите – a už vô-

bec nie zdravie –, no i tak ju zaujme myšlienka, koľko peňazí musia mať majitelia týchto domov. Po prvé, sú to ich druhé domovy, takže do úvahy treba brať aj ten prvý – honosný dom na Manhattane alebo tehlové sídlo v Georgetowne, panstvo na predmestí Filadelfie či konskú farmu vo Virgínii – a potom si predstavte cenu nehnuteľnosti pri oceáne na takomto prestížnom ostrove. Vzápätí si Karen predstaví vybavenie v domoch: koberce, pohovky, stoly a stoličky, lampy, posteľe so stĺpikmi, luxusné belgické obliečky, ozdobné vankúše, vírivky s vonnými sviečkami. (Celeste Karen uviedla aj do sveta sviečok za bránami značky Yankee Candle; vraj existujú sviečky, ktoré stoja vyše štyristo dolárov. Dcérina budúca švagrína Abby darovala Celeste takúto sviečku k zásnubám, a keď jej prezradila, že sviečka Jo Malone s vôňou borovice a eukalyptu sa predáva za 470 dolárov, Karen zabehlo. Bruce takmer toľko zaplatil za svoje prvé auto Chevy Nova z roku 1969!)

Samozrejme, musíte platiť aj zamestnancov: záhradníkov, upratovačky, správcov, opatrovatelky pre deti. Potom autá – Range Rover, Jaguare, BMW. Určite aj hodiny plachtenia a tenisu, nariasené šaty s monogramom, grogrénové stuhy do vlasov, nové topánky značky Tapsiders každú sezónu. A čo jedlo, aké sa musí v takýchto domoch podávať? Misy s broskyňami a slivkami, kartóny jahôd a čučoriedok, čerstvo upečený chlieb, šalát z quinoj, zrelé avokáda, bio vajcia, mramorové steaky a homáre, z ktorých ešte stúpa para. A maslo. Veľa a veľa masla.

Karen berie do úvahy aj všetky tie nudné veci, na ktoré nikto nechce myslieť: poistenie, dane, elektrinu, káblovú televíziu, právnikov.

Tieto rodiny musia vlastniť päťdesiat miliónov dolárov, usúdi Karen. Minimálne. A ako môže niekto, ktokoľvek, zarobiť toľko peňazí? Spýtala by sa Brucea, ale nechce, aby zostal v rozpakoch. Teda nechce, aby bol v ešte väčších rozpakoch; vie, že je citlivý na peniaze – pretože žiadne nemajú. Napriek tomu bude najlep-

šie oblečeným mužom na svadbe, tým si je Karen istá. Bruce pracuje v predajni pánskych oblekov Neiman Marcus v nákupnom centre King of Prussia. Má 30-percentnú zľavu na oblečenie a navyše bezplatné úpravy. Podarilo sa mu udržať si postavu zápasníka – silné ramená, zúžený pás (žiadne pivné brucho!) –, a tak má pôsobivú figúru. Viceprezident obchodu mu raz povedal, že keby bol o dva centimetre vyšší, mohol by pracovať ako model.

Bruce je takmer ako žena, pretože miluje kvalitné oblečenie. Keď si domov prinesie niečo nové (čo sa stáva pomerne často, hoci to Karen nikdy nechápala, keďže nemajú peniaze na nové oblečenie ani príležitosti, na ktoré by si ho mohli vziať), rád jej spraví módnú prehliadku. Ona sedí na kraji postele – v poslednom čase už leží –, zatiaľ čo Bruce sa oblečie v kúpeľni a potom vyjde von s jednou rukou vbok a premáva sa po izbe, akoby to bolo prehliadkové mólo. Karen to zakaždým rozosmeje. Usúdila, že práve preto si nové obleky, košele, kravaty, nohavice a ponožky kupuje – aby jej urobil radosť.

A pretože sa rád parádi. Dnes, počas príchodu, má oblečené vyžehlené čierne džínsy G-Star a čierno-tyrkysovú vzorovanú košeľu značky Robert Graham s kontrastnými manžetami v zelenej kobyľkovej farbe, ponožky so zebrovým vzorom a čierne semišové mokasíny Gucci. Na slnku je horúco. Dokonca aj Karen, ktorej je teraz kvôli chemoterapii vždy chladno, je teplo. Bruce sa musí variť.

Na obzore sa vynorí maják zahalený do americkej vlajky a potom Karen zbadá dve kostolné veže, jednu s bielou špicou a druhú s hodinovou vežou a so zlatou kupolou. V prístave je plno plachetníc všetkých možných veľkostí, motorových jacht so stupňovitými vyhlídkovými plošinami, motorových rýchlolodí, kajutových lodí.

„Akoby tu natáčali film,“ poznamená Karen, no jej slová odveje morský vánok a Bruce ju nepočuje. Z jeho výrazu je jasné, že je rovnako očarený ako ona. Pravdepodobne myslí na to, že na